

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako kárný soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a členů JUDr. Zbyňka Poledny, Mgr. Davida Chaloupky, Mgr. Jaroslava Kocince, JUDr. Gabriely Vilímkové a Mgr. Barbory Kubíkové v právní věci kárného žalobce: **ministr spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti kárně obviněné: **JUDr. S. K., soudní exekutorka**, Exekutorský úřad Liberec, se sídlem Truhlářská 515/2a, Liberec, zastoupené Mgr. Janem Válkem, advokátem se sídlem Havlíčkova 1680/13, Praha 1, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudní exekutorky ze dne 17. 8. 2015, čj. MSP-239/2015-OSD-ENA/28,

t a k t o :

JUDr. S. K.,
soudní exekutorka,
Exekutorský úřad Liberec, se sídlem Truhlářská 515/2a, Liberec

j e v i n n a , ž e

ve věci, jíž přidělila sp. zn. 036 EX 875/13, dne 6. 8. 2014 pořídila výpis z centrální evidence obyvatel k osobě dlužníka M. D., aniž bylo exekuční řízení zahájeno, a ve věci, jíž přidělila sp. zn. 036 EX 877/13, pořídila výpisy z centrální evidence obyvatel dne 27. 2. 2014 k osobě dlužníka V. Z. a dne 6. 8. 2014 k osobě dlužníka V. Z. a jeho manželky J. Z., aniž bylo exekuční řízení zahájeno,

t e d y

porušila povinnosti stanovené právním předpisem, konkrétně § 33a odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění účinném do 30. 6. 2015,

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Podle § 116 odst. 6 písm. a) exekučního řádu se jí ukládá

p í s e m n é n a p o m e n u t í .
O d ů v o d n ě n í :

I. Kárná žaloba ze dne 17. 8. 2015

1. Kárnou žalobou ze dne 17. 8. 2015, čj. MSP-239/2015-OSD-ENA/28, kárný žalobce obvinil soudní exekutorku JUDr. S. K. z kárného provinění podle § 116 odst. 3 písm. a) a b) exekučního řádu.

2. Kárný žalobce vytkl kárně obviněné, že ve třech ve výroku specifikovaných případech vstoupila do centrální evidence obyvatel (dále jen CEO) a pořídila z ní výpisy, aniž by byla údajná exekuční řízení zahájena. Při kontrole Exekutorského úřadu Liberec provedené dne 15. 4. 2015 byly zjištěny následující skutečnosti. Ve spise vedeném pod sp. zn. 036 EX 875/13 byl na listu č. 4 založen výpis z CEO pořízený dne 6. 8. 2014 k osobě M. D., nar. X, přestože ve věci nebyl podán návrh na zahájení exekuce. Z e-mailové komunikace exekutorské kandidátky Mgr. M. P. s věřitelem (ve spisu založené na listu č. 5) vyplývá, že kárně obviněná jednala s věřitelem (potenciálním oprávněným) o poskytnutí právní pomoci spočívající v sepsání návrhu na zahájení exekuce, ale věřitel následně sdělil, že netrvá na vedení exekuce. To podle kárného žalobce fakticky znamenalo, že věřitel netrval na podání exekučního návrhu. Kárně obviněná v době provedení kontroly evidovala více exekučních řízení vedených proti M. D., v době provedení výpisu z CEO ale nebylo vedeno žádné z nich.

3. Obdobně ve spisu vedeném pod sp. zn. 036 EX 877/13 se nacházely výpisy z CEO pořízené dne 27. 2. 2014 k osobě V. Z., nar. X, a dne 6. 8. 2014 k osobám V. Z. a jeho manželky J. Z., nar. X, přestože ve věci nebyl podán návrh na zahájení exekuce. Ve spisu je na listu č. 4 založen dokument s názvem „Exekuční návrh na pověření soudního exekutora“, ale podle kárného žalobce se jedná jen o nepodepsaný kncept návrhu na zahájení exekuce. Výše popsaná e-mailová komunikace exekutorské kandidátky s potenciálním oprávněným se vztahuje i k věci vedené pod sp. zn. 036 EX 877/13 a v tomto spisu je také založena. Kárně obviněná uvedla k popsaným zjištěním kontroly, že „[I]lustrace CEO je prováděna z důvodu správného vypracování návrhu, který je prováděn pro oprávněného“ (vyjádření ze dne 7. 5. 2015).

4. Podle kárného žalobce kárně obviněná hodlala sepsat exekuční návrh pro potenciálního oprávněného v rámci tzv. další činnosti exekutora ve smyslu § 74 a násl. exekučního řádu. V rozporu se zákonem ale zneužila oprávnění, které jí náleží pouze v rámci exekučního řízení, pokud lustrovala potenciální povinné (a ve věci vedné pod sp. zn. 036 EX 877/13 i manželku potenciálního povinného) v CEO. Oprávnění soudního exekutora k přístupu do CEO je dáno podle § 33a odst. 1 exekučního řádu pouze pro potřeby provedení exekuce, nikoliv pro účely další činnosti exekutora. Podle § 35 odst.2 exekučního řádu je přitom exekuční řízení zahájeno dnem, kdy exekuční návrh došel

pokračování

exekutorovi. Sepisování návrhu na zahájení exekuce pro oprávněného neopravňuje soudního exekutora k přístupu do CEO.

5. Kárný žalobce považoval porušení povinností kárně obviněné za závažné, zneužila-li jím při výkonu další činnosti spočívající v poskytnutí právní pomoci věřitelům oprávnění vyhrazených pro exekuční činnost. Poukázal na to, že v popsanych případech nebyla exekuční řízení zahájena ani následně, protože oprávnění se rozhodli exekuční návrhy nepodat. Kárný žalobce odkázal i na judikaturu kárného soudu, který v rozhodnutích ze dne 16. 4. 2013, čj. 14 Kse 9/2012 – 143, a ze dne 13. 1. 2014, čj. 14 Kse 1/2013 – 119, uzavřel, že vstupování soudního exekutora do CEO před zahájením exekuce je kárným deliktem.

6. Závěrem kárný žalobce upozornil, že z vyjádření kárně obviněné k výsledkům kontroly jejího exekutorského úřadu vyplynulo, že kárně obviněná považovala lustrování dlužníků v CEO za běžnou součást právní pomoci pro věřitele před zahájením exekučního řízení; nejednalo se tedy o ojedinělé pochybení, ale o vědomou praxi exekutorky. Kárný žalobce navrhl, aby soud uznal kárně obviněnou vinnou ze spáchání závažného kárného provinění a uložil jí kárné opatření ve formě pokuty ve výši dle uvážení kárného soudu.

II. Vyjádření kárně obviněné

7. Kárně obviněná uvedla ve vyjádření ke kárné žalobě ze dne 21. 9. 2015, že v obou případech, v nichž kárný žalobce spatřuje kárné provinění, se jednalo o exekuce vedené pro stejného oprávněného. Přesněji, ve věci vedené pod sp. zn. 036 EX 877/13 se jednalo o exekuci ve prospěch V. P. a ve věci vedené pod sp. zn. 036 EX 875/13 (zde kárně obviněná upozornila, že věc byla původně vedena pod sp. zn. 036 EX 592/12, a je proto třeba vycházet z obou spisů současně) o exekuci vedenou pro společnost Auto Pavlů Pa Pa, s. r. o., jejímž jednatelem je pan P. Kárně obviněná má s těmito oprávněnými uzavřenou smlouvu o provádění exekucí, která ji zmocňuje k sepisu návrhů na zahájení exekuce na žádost oprávněného spojenou se zasláním kopie exekučního titulu. V obou předmětných věcech oprávněný zadal kárně obviněné pokyn k přípravě exekučních návrhů, proto exekutorkou vyhotovené návrhy nelze považovat za pouhé koncepty, ale za návrhy na zahájení exekuce sepsané zmocněnkyní oprávněného. Okamžikem vyhotovení exekučních návrhů došlo současně i k jejich doručení soudní exekutorce. Tím byla zahájena daná exekuční řízení, kterým byly přiděleny příslušné spisové značky. Protože, jinak perfektní, exekuční návrhy neobsahovaly podpis oprávněného, vyzvala jej soudní exekutorka v tomto ohledu k doplnění návrhu. Následně oprávněný sdělil, že na dalším vedení exekuce netrvá, z čehož vyplynulo, že k odstranění vad návrhu nedojde. Soudní exekutorka proto návrh odmítne nebo zastaví exekuci. Lustrace v CEO, v jejichž provedení kárný žalobce spatřoval kárný delikt, proběhly v rámci zahájených exekučních řízení. Jednalo se tedy o výkon exekuční činnosti ve smyslu hlavy III exekučního řádu, nikoliv o další činnost exekutora podle hlavy VI exekučního řádu.

8. Dále kárně obviněná poukázala na to, že kárný žalobce nesprávně citoval § 33a odst. 1 exekučního řádu, jehož porušení kárně obviněné vytýká. Toto ustanovení opravňuje soudní exekutory k přístupu k údajům z veřejných registrů „pro potřeby exekuce“, nikoliv „pro potřeby provedení exekuce“. Oprávnění exekutorů je tedy širší a

vztahuje se i na úkony, jejichž provedení kárný žalobce vytkl kárně obviněné. V obou předmětných věcech se na kárně obviněnou obrátil oprávněný s konkrétním požadavkem na provedení exekuce proti určitým povinným, vůči nimž disponoval vykonatelnými exekučními tituly. Účelem úkonů exekutorského úřadu kárně obviněné, včetně zjišťování údajů z CEO, bylo zahájení a vedení exekuce proti daným povinným na základě předložených exekučních titulů. Nejednalo se o samostatné poskytnutí právní pomoci ve formě sepisu exekučního návrhu. Všechny úkony kárně obviněné v těchto věcech představovaly výkon exekuční činnosti ve smyslu hlavy III exekučního řádu, přičemž § 33a odst. 1 exekučního řádu ji opravňoval k provedení lustrací povinných v CEO.

9. Bez ohledu na to, že se neztotožňuje s právním posouzením žalobce, kárně obviněná učinila opatření zamezující do budoucna provádění sporných úkonů, které jsou podstatou kárné žaloby. Poučila své zaměstnance, aby byli obezřetní při přístupu k údajům v CEO a lustrace prováděli jen na individuální bázi, nikoliv blokově. Zdůraznila, aby do doby odstranění vad exekučních návrhů nebyly prováděny žádné úkony související s takto zahájenými exekucemi.

10. Kárně obviněné je známá rozhodovací praxe kárného soudu, zejména rozhodnutí čj. 14 Kse 9/2012 – 143. Skutkové okolnosti zmíněné věci však byli odlišné v tom, že kárně obviněný exekutor obdržel od potenciálního oprávněného jen seznam dlužníků a exekučních titulů. Naproti tomu kárně obviněná postupovala na základě dvou konkrétních pokynů povinného k zahájení exekucí.

11. Kárně obviněná nesouhlasila s vymezením svého údajného provinění jako dvou odlišných skutků. Jednání, v němž kárný žalobce spatřuje kárný delikt, je třeba posoudit jako jeden skutek spojený časově (lustrace provedeny dne 6. 8. 2014) i věcně (de facto stejný oprávněný, totožný pokyn k zahájení exekuce).

12. Závěrem kárně obviněná poukázala na to, že kárný žalobce netvrdí ani neprokazuje, že by se z její strany jednalo o dlouhodobé či opakované pochybení; naopak jedná se o „izolované nedorozumění vzniklé nedostatečnou komunikací mezi oprávněným a exekutorským úřadem“, proti jehož opakování kárně obviněná učinila řádná opatření. S ohledem na to kárně obviněná apelovala na soud, aby v případě, že posoudí předmětný skutek jako kárný delikt, uzavřel, že se nejedná o závažné kárné provinění, a při případném zvažování sankce vzal v úvahu nápravná opatření přijatá kárně obviněnou a dosavadní bezproblémový chod jejího exekutorského úřadu.

13. Kárně obviněná navrhla, aby byla zproštěna kárného obvinění v celém rozsahu.

III. Splnění předpokladů pro věcné projednání

14. Kárná žaloba byla podána osobou oprávněnou podle § 117 odst. 2 písm. a) exekučního řádu. Ke spáchání kárného provinění mělo dojít dne 27. 2. 2014, resp. dne 6. 8. 2014, kárná žaloba tedy byla včasná (§ 117 odst. 3 exekučního řádu). V souladu s § 117 odst. 4 exekučního řádu kárná žaloba obsahovala jméno, příjmení a sídlo soudní exekutorky, proti níž směřovala. Kárný žalobce dostatečně popsal skutek, ve kterém spatřoval kárné provinění obviněné (viz výše), a označil důkazy, o něž opřel svůj návrh.

pokračování

15. Kárný soud uzavřel, že kárná žaloba splňuje předpoklady pro věcné projednání.

IV. Ústní jednání dne 27. 1. 2016

16. Při ústním jednání dne 27. 1. 2016 kárný žalobce i kárně obviněná setrvali na svých stanoviscích. Obhájce kárně obviněné zdůraznil, že v předmětných věcech, které jsou kárně obviněné kladeny za vinu, se jednalo o specifické případy, v nichž v pozici oprávněného vystupovaly subjekty, se kterými obviněná měla smluvní vztah. Nejednalo se o zavedenou praxi exekučního úřadu. Kárně obviněná přijala dostatečná opatření k zamezení opakování sporného jednání v budoucnu.

17. Při posouzení jednání, které je kárně obviněné kladeno za vinu, soud vyšel z listinných důkazů, které byly v řízení předloženy, z rozhodné právní úpravy i ze své ustálené judikatury. Soud provedl všechny navržené důkazy.

Listinné důkazy

18. Kárný soud provedl stranami navržené listinné důkazy, mezi které patřily dokumenty obsažené ve spisech vedených kárně obviněnou pod sp. zn. 036 EX 592/12, sp. zn. 036 EX 875/13 a sp. zn. 036 EX 877/13, dokumenty související s kontrolou exekutorského úřadu kárně obviněné a smlouvy uzavřené mezi kárně obviněnou a oprávněnými v předmětných věcech.

Exekuční spis 036 EX 875/13 ve spojení se spisem 036 EX 592/12

19. Vzhledem k tomu, že kárně obviněná vedla spis 036 EX 875/13, jehož obsahem argumentoval kárný žalobce, původně pod sp. zn. 036 EX 592/12 (viz odst. 7 výše), kárný soud posuzoval oba spisy současně.

20. Ve spisu vedeném pod sp. zn. 036 EX 592/12 je na listu č. 1 založen nepodepsaný a nedatovaný návrh na nařízení exekuce pro vymožení povinnosti povinného M. D. zaplatit oprávněnému Auto Pavlů Pa Pa, s. r. o. částku ve výši 64 080 Kč. Dále spis obsahuje kopii exekučního titulu a záznam o telefonickém hovoru mezi exekutorskou kandidátkou Mgr. M. P. a oprávněným. Obsahem telefonátu byla podle záznamu žádost exekutorské kandidátky o dodání podepsaného exekučního návrhu, dotaz, zda oprávněný disponuje originálem exekučního titulu (oprávněný odpověděl, že nikoliv), a upozornění, že spis bude převeden do spisové řady roku 2013; záznam je datován dnem 20. 3. 2013.

21. Věc byla dále vedena pod sp. zn. 036 EX 875/13. Na listu č. 4 tohoto spisu je založen výpis z CEO k osobě povinného ze dne 6. 8. 2014. Na následujícím listu je vedena e-mailová korespondence mezi exekutorskou kandidátkou a jednatelem oprávněného. V e-mailu ze dne 21. 5. 2014 exekutorská kandidátka informovala oprávněného, že v souvislosti s jeho pohledávkami exekuční úřad k tomuto dni evidoval dvě nevyřešené věci vedené pod sp. zn. 036 EX 875/13 (oprávněný Auto Pavlů Pa Pa, s. r. o., povinný M. D.) a sp. zn. 036 EX 877/13 (oprávněný V. P., povinný V. Z.; viz níže). Exekutorská kandidátka se dotázala oprávněného, „*které řízení bude chtít vést dále.*“ V. P. (oprávněný ve věci 036 EX 877/13 a jednatel oprávněného ve věci 036 EX 875/13) odpověděl e-mailem ze dne 27. 5. 2014,

v němž požádal o zastavení řízení v případě zjištění, že „u některého z těchto případů není šance pohledávku vymoci“ s tím, že rozhodnutí ponechá na exekutorské kandidátce (potažmo na kárně obviněné). Exekutorská kandidátka sdělila e-mailem ze dne 28. 5. 2014, že v obou věcech se jedná o povinné, proti nimž je vedeno více exekucí a dotázala se, zda tedy pan P. souhlasí, aby věci byly přeraženy do archivu a nebyly nadále vedeny. Téhož dne pan P. odpověděl, že souhlasí.

Exekuční spis 036 EX 877/13

22. Ve spisu vedeném pod sp. zn. 036 EX 877/13 je na listu č. 4 založen nepodepsaný návrh na nařízení exekuce pro vymození povinnosti povinného V. Z. zaplatit oprávněnému V. P. částku ve výši 11 221 Kč spolu s příslušenstvím. Návrh je datován dnem 27. 2. 2014. Na listu č. 5 se nachází nepodepsaná smlouva o poskytování právní pomoci mezi oprávněným a kárně obviněnou, rovněž datována dnem 27. 2. 2014. Předmětem smlouvy je závazek kárně obviněné „poskytovat oprávněnému právní pomoc ve smyslu § 74 odst. 1 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, spočítající v konzultacích ve věcech vymáhání pohledávek a jiných povinností přiznaných exekučními tituly a v sepisování exekučních návrhů na základě exekučních titulů.“

23. Na listu č. 6 spisu je založen výpis z CEO k osobě povinného ze dne 27. 2. 2014. Následuje e-mail exekutorské koncipientky Mgr. R. Š. ze dne 27. 2. 2014, ve kterém žádá oprávněného o sdělení, zda trvá „na zahájení exekučního řízení ve věci povinného pana V. Z.“ V případě, že na zahájení exekučního řízení trvá, žádá jej o doručení podepsaného přiloženého exekučního návrhu, v opačném případě o sdělení, že na zahájení řízení netrvá.

24. Na listech č. 8 a 9 spisu jsou založeny výpisy z CEO k osobě povinného a jeho manželky J. Z. ze dne 6. 8. 2014. Dále je ve spise založena e-mailová komunikace exekutorské kandidátky Mgr. M. P. s oprávněným, jejíž obsah byl shrnut výše v odst. 21.

Kontrola ze dne dne 15. 4. 2015

25. Z předloženého protokolu o kontrole exekutorského úřadu kárně obviněné provedené dne 15. 4. 2015 kárný soud ověřil, že Ministerstvo spravedlnosti při této kontrole vytklo kárně obviněné, že ve věcech vedených pod sp. zn. 036 EX 875/13 a sp. zn. 036 EX 877/13 prováděla lustrace povinných v CEO, aniž by bylo zahájeno exekuční řízení.

26. Kárně obviněná se ke zjištěním kontroly vyjádřila v přípisu ze dne 7. 5. 2015. K vytýkaným lustracím v CEO uvedla, že „[l]ustrace CEO je prováděna z důvodu správného vypracování návrhu, který je prováděn pro oprávněného.“ K vytýkanému zapsání věci do rejstříku EX bez toho, aniž by oprávněný dodal exekuční návrh (tato výtka není součástí kárné žaloby, ale týkala se také věci vedených pod sp. zn. 036 EX 875/13 a sp. zn. 036 EX 877/13) kárně obviněná podotkla, že „oprávněný dodal množství podepsaných exekučních návrhů a také některé případy, kde požadoval vypracování exekučních návrhů soudním exekutorem. Do systému soudního exekutora byly zapsány i případy, kde měl soudní exekutor návrh pro oprávněného teprve vypracovat a jak je správně uvedeno v přípisu ze dne 24. 04. 2015 – jedná se o jinou činnost soudního exekutora. V této záležitosti byl kontaktován poskytovatel softwaru soudního exekutora, který nám doporučil vypracovávat návrhy v jiné sekci

pokračování

elektronického systému - tzv. neúplné návrhy, kde lze tyto návrhy vypracovat a následně až po dodání návrhu zařadit do rejstříku EX. Kontrolou spisů bylo zjištěno, že oprávněný nedodal vypracovaný návrh, byl proto vyzván, aby ho dodal.“

Rámcové smlouvy o provádění exekucí mezi kárně obviněnou a oprávněnými

27. Na základě vyjádření kárně obviněné ke kárné žalobě soud vyzval kárně obviněnou k předložení spisu 036 EX 592/12 (viz výše odst. 19 a 20), smluv o provádění exekucí uzavřených s Auto Pavlů Pa Pa, s. r. o. a V. P. a pokynů oprávněných k zahájení exekučních řízení ve věcech vedených pod sp. zn. 036 EX 875/13 (potažmo 036 EX 592/12) a sp. zn. 036 EX 877/13. Těmito listinami kárně obviněná argumentovala nad rámec listinných důkazů označených kárným žalobcem.

28. Kárně obviněná předložila dvě „Rámcové smlouvy o provádění exekucí“ shodného znění datované 4. 4. 2012 s Auto Pavlů Pa Pa, s. r. o. a V. P. Předmětem smluv je závazek kárně obviněné „*provádět pro oprávněného exekuce*“ v souladu s exekučním řádem. Podle čl. II odst. 2 a 3 smlouvy „*[p]ředložením exekučního titulu alespoň v kopii vyjadřuje oprávněný svůj úmysl zahájit exekuční řízení, zároveň tímto žádá soudního exekutora o vypracování návrhu na nařízení exekuce. Po předložení exekučního titulu se soudní exekutor zavazuje k vypracování návrhu na nařízení exekuce, v případě nutnosti se zavazuje vyžádat exekuční titul v originále.*“

29. Co se týče pokynu oprávněných k zahájení předmětných exekučních řízení, kárně obviněná předložila úřední záznam ze dne 20. 4. 2012 o předání exekučních titulů ve prospěch V. P. a společnosti Auto Pavlů Pa Pa, s. r. o. (mezi nimi i exekučních titulů proti povinným D.a Z.). Seznam exekučních titulů je doplněn o ručně psanou poznámku: „*Oprávněným předány exekuční tituly k vypracování návrhů a zahájení exekučního řízení.*“

Dotazy soudu a kárného žalobce

30. K dotazu soudu ohledně posunu v argumentaci, kdy ve vyjádření ke zjištění kontroly kárně obviněná uvedla, že lustrace CEO prováděla z důvodu správného vypracování exekučních návrhů, a následně ve vyjádření ke kárné žalobě trvala na tom, že vstup do CEO proběhl až po zahájení předmětných exekučních řízení, kárně obviněná odpověděla, že v době kontroly neměla čas adekvátně reagovat a teprve v průběhu kárného řízení měla dostatek prostoru k tomu, aby mohla argumentovat ke konkrétním exekučním věcem.

31. K dotazu ohledně přiřazování spisových značek a přerazování věcí pod sp. zn. následujících let, kárně obviněná uvedla, že v daných věcech činili úkony různí změstnanci jejího úřadu, a to se značným časovým odstupem. Překlopení věcí pod sp. zn. následujícího roku bylo výhodnější pro oprávněné.

32. Na dotaz, proč nebyly dané věci ke dni kontroly exekutorského úřadu formálně ukončeny, pokud je kárně obviněná považovala dříve za zahájené, kárně obviněná neměla odpověď.

33. Na otázku, zda se tento stav změnil, tedy zda byla řízení, která jsou předmětem kárné žaloby, formálně skončena, kárně obviněná odpověděla, že k jejich ukončení dala pokyn svým zaměstnancům, ale není si jistá, zda k ukončení již skutečně došlo.

34. Na otázku, zda nevidí etický problém v tom, aby pro oprávněného sepsala exekuční návrh, kterým ji pověří provedením exekuce, a odměnu, která jí za tento úkon náleží, následně v rámci exekučního řízení vymáhala po povinném, kárně obviněná sdělila, že exekuční řád s touto situací počítá.

35. K závěrečnému dotazu soudu, jak jsou zaměstnanci exekučního úřadu kárně obviněné nyní poučení ohledně zahájení exekučního řízení, kárně obviněná uvedla, že poučila své zaměstnance o tom, že exekuce je zahájena doručením podepsaného exekučního návrhu.

36. Následně se kárně obviněné dotázal žalobce, proč ve vyjádření ke kontrole jejího úřadu napsala, že lustrace CEO jsou prováděny z důvodu správného vypracování návrhu pro oprávněného. Kárně obviněná znovu uvedla, že se vyjadřovala k obecné praxi, nikoliv ke konkrétním věcem, k nimž se vyjádřila až v rámci kárného řízení.

37. Na závěr se žalobce kárně obviněné zeptal, proč již v rámci vyjádření ke kontrole nezmínila skutečnost, že s oprávněnými měla uzavřené rámcové smlouvy o provádění exekucí. Kárně obviněná sdělila, že tyto smlouvy nejsou součástí spisů a jednotlivé věci mají na starosti různí zaměstnanci jejího úřadu. Skutečnost, že se jednalo právě o věci, v nichž měla s oprávněnými uzavřeny rámcové smlouvy, proto zjistila až při podrobnější rešerši v rámci řízení o kárném obvinění.

Skutečnosti zjištěné předběžným šetřením soudu

38. Ze zprávy Exekutorské komory ČR ze dne 25. 1. 2016 soud zjistil, že k uvedenému dni nenabylo právní moci žádné rozhodnutí kárného senátu Komory, kterým by byla soudní exekutorka JUDr. S. K. shledána vinnou z kárného provinění.

39. Z evidence Nejvyššího správního soudu vyplynulo, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí nebylo vydáno jiné rozhodnutí kárného soudu, kterým by byla kárně obviněná shledána vinnou z kárného provinění.

Závěrečné návrhy

40. Kárný žalobce zopakoval, že soudní exekutor má přístup do CEO pouze pro účely exekučního řízení. Exekuční činnost je třeba odlišit od jiné činnosti exekutora. Při sepisování exekučních návrhů exekutor do databáze vstupovat nemůže. Žalobce měl za to, že v předmětných věcech exekuční řízení zahájena nebyla a argumentaci kárně obviněné označil za účelovou. Upozornil, že podle judikatury kárného senátu představuje vstup do CEO před zahájením exekuce kárné provinění. Žalobce považoval kárný delikt obviněné za závažný a navrhl uložení kárného opatření ve formě pokuty ve výši dle uvážení kárného soudu.

41. Obhájce kárně obviněné ve své závěrečné řeči setrval na stanovisku, že jednání, které je kárně obviněné kladeno za vinu, není ani kárným deliktem prostým, natož

pokračování

závažným. Kárně obviněná nahlížela do CEO až po zahájení řízení, což vyplývá i ze skutečnosti, že věcem byly přiděleny spisové značky. Pokud by kárně obviněná o řízeních nevedla spisy, nebylo by ani co podrobit ministerské kontrole. Judikaturu kárného senátu ohledně neoprávněného vstupu do CEO soudními exekutory je třeba odlišit od projednávané věci. Kárně obviněná zahájila řízení na základě konkrétních návrhů. Bez ohledu na posouzení jednání, které je jí kladeno za vinu, se kárně obviněná poučila ze závěrů ministerské kontroly a provedla dostatečná opatření, aby zamezila opakování tohoto jednání v budoucnu. Při případné úvaze o druhu a výši sankce by kárný soud měl přihlídnout k tomu, že kárně obviněná dosud nebyla shledána vinnou z žádného kárného deliktu. Kárně obviněná vede malý exekuční úřad a mnoho činností vykonává sama. Ani tak ale nelze zabránit tomu, aby při komunikaci některého z jejích zaměstnanců s oprávněnými někdy nedocházelo k drobným nedorozuměním.

V. Posouzení věci kárným soudem

42. Postavení soudního exekutora je charakteristické svou smíšenou povahou. Při provádění exekuční činnosti spočívající ve výkonu soudních a jiných rozhodnutí je soudní exekutor úřední osobou (§ 127 odst. 1 písm. f) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějšího předpisů), na niž stát přenesl část mocenských oprávnění jinak příslušejících soudům. Naproti tomu při výkonu další činnosti, k níž je podle exekučního řádu též oprávněn, postavení úřední osoby nemá a je třeba na něj hledět jako na podnikající fyzickou osobu (srov. důvodovou zprávu k § 1 exekučního řádu a Kasíková, M. a kol., Exekuční řád. Komentář. 3. vydání. Praha : C. H. Beck, s. 4). Smíšené povaze postavení soudních exekutorů odpovídá systematika exekučního řádu, který upravuje výkon exekuční činnosti obecně v hlavě III a další činnosti exekutorů odděleně v hlavě VI.

43. S přenosem veřejné moci na soudní exekutory pouze pro účely výkonu exekuční činnosti souvisí, že některá oprávnění jim náleží právě jen při provádění této činnosti. Tak je tomu i v případě přístupu do CEO. Exekuční řád vyjadřuje tuto skutečnost v § 33a odst. 1 písm. a), podle kterého *„Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje pro potřeby exekuce exekutorům referenční údaje ze základního registru obyvatel.“* Kárně obviněná poukázala na nepřesnou citaci tohoto ustanovení kárným žalobcem, který zřejmě vycházel ze znění před novelou provedenou zákonem č. 396/2012 Sb. Ustanovení § 33a odst. 1 ve znění účinném do 31. 12. 2012 hovořilo o poskytnutí přístupu soudním exekutorům k referenční údajům ze základního registru obyvatel *„pro potřeby provedení exekuce“*. Vypuštění slova *„provedení“* ale nemělo vliv na to, že předmětné oprávnění náleží exekutorům pouze při výkonu exekuční činnosti ve smyslu hlavy III exekučního řádu, nikoliv při výkonu další činnosti podle hlavy VI. Podle důvodové zprávy k zákonu 396/2012 Sb. bylo slovo *„provedení“* vyškrtnuto z důvodu terminologické změny: *„V celém exekučním řádu byla provedena terminologická změna s cílem odlišit fázi exekuce, v níž soudní exekutor může pouze zajišťovat a zjišťovat majetek povinného (např. § 35 odst. 3) a fázi vlastního výkonu (provedení exekuce). Pokud tyto fáze nejsou rozlišovány, hovoří návrh o vedení exekuce (exekučního řízení) nebo pouze o exekuci nebo exekučním řízení.“* Hovoří-li tedy § 33a pouze o exekuci, nikoliv o jejím provedení, znamená to, že pro potřeby tohoto ustanovení se nerozlišuje mezi jednotlivými fázemi exekučního řízení, nadále ale platí, že soudní exekutoři jsou oprávněni k přístupu k údajům ze základního registru obyvatel

pouze při provádění exekuční činnosti. To ostatně plyne i ze systematického zařazení § 33a do hlavy III exekučního řádu.

44. V rozhodnutí ze dne 16. 4. 2013, čj. 14 Kse 9/2012 – 143, kárný senát vyslovil, že provádění lustrací dlužníků (potenciálních povinných) v CEO před zahájením exekučního řízení představuje kárné provinění; tento závěr byl následně potvrzen i v rozhodnutí ze dne 13. 1. 2014, čj. 14 Kse 1/2013 – 119. Skutkové okolnosti, na kterých bylo postaveno rozhodnutí čj. 14 Kse 9/2012 – 143, byly obdobné nyní posuzované věci. Soudní exekutor byl shledán vinným z kárného deliktu, protože lustroval dlužníky v CEO při sepisování návrhů na nařízení exekuce pro oprávněného, se kterým měl za tímto účelem uzavřenou smlouvu. Pokus kárně obviněné odlišit tuto věc od kárného obvinění proti ní na základě toho, že sama „dostala konkrétní dva pokyny k zahájení exekucí a nikoliv prostou sjetinu či seznam dlužníků a exekučních titulů“ byl nepřipadný. Z listin předložených kárně obviněnou vyplynulo, že oprávněný předal dne 20. 4. 2012 exekučnímu úřadu deset exekučních titulů (z toho osm ve prospěch V. P. a dva pro Auto Pavlu Pa Pa, s. r. o.) „k vypracování návrhů a zahájení exekučního řízení“ (viz odst. 29 výše). Kárně obviněná tedy neprokázala, že by jí oprávněný zadal dva konkrétní pokyny týkající se předmětných věcí, následně vedených pod sp. zn. 036 EX 875/13 (potažmo 036 EX 592/12) a sp. zn. 036 EX 877/13. Zejména je ale třeba zdůraznit, že ani pokud by oprávněný předal kárně obviněné exekuční tituly k sepisu exekučního návrhu individuálně, na posouzení věci by to nic nezměnilo. Podstatný je okamžik zahájení exekuce, kterým se soudní exekutor dostane do režimu provádění exekuční činnosti ve smyslu hlavy III exekučního řádu, nikoliv hromadnost či individuálnost žádostí oprávněného o poskytnutí právní pomoci ve smyslu § 74 odst. 1 písm. a) exekučního řádu. Kárný soud ostatně tento závěr vyjádřil i v rozhodnutí čj. 14 Kse 9/2012 – 143: „*Rovněž není rozhodná forma podání, tedy že není výslovně označeno jako návrh na zahájení exekučního řízení, ani že se jedná o podání hromadné. Každé podání je třeba posuzovat podle jeho obsahu a exekuční řád skutečně nevylučuje možnost, aby oprávněný soustředil více návrhů do jednoho podání.*“

45. V rozhodnutí čj. 14 Kse 9/2012 – 143 kárný soud označil za rozhodné „*znění Smlouvy, na jejímž základě byla hromadná podání činěna, a která upravovala další na ně navazující úkony exekutora. Ve Smlouvě (čl. V. odst. 5) je předání exekučních titulů sice označeno jako „hromadný návrh“ vyvolávající zahájení řízení, současně se však exekutor zavazuje k tomu, že odstraní jeho vady a bezvadný návrh předloží k podpisu oprávněnému. V čl. VII. odst. 1 Smlouvy se exekutor výslovně zavazuje k tomu, že v rámci své další činnosti bude sepisovat pro oprávněného návrhy na zahájení exekučního řízení soudem a oprávněný jej pověřuje k sepisu návrhů na zahájení exekučního řízení, a to ve stanovené lhůtě. Označení souhrnu údajů za „hromadný návrh“ tedy neznamená, že se jedná o návrh na zahájení exekučního řízení, neboť to výslovně vylučuje znění citovaných ustanovení Smlouvy. Smluvní strany upravily postup při podávání návrhů a součinnost s exekutorem tak, že souhrn údajů nelze vnímat jako návrh na zahájení řízení, ale jako podklady pro zpracování tohoto návrhu exekutorem.*“

46. Rámcové smlouvy uzavřené mezi kárně obviněnou a oprávněnými se týkají jak vedení exekucí, tak sepisu exekučních návrhů kárně obviněnou. Podle čl. II odst. 2 rámcových smluv „*[p]ředložením exekučního titulu alespoň v kopii vyjadřuje oprávněný svůj úmysl zahájit exekuční řízení, zároveň tímto žádá soudního exekutora o vypracování návrhu na*

pokračování

nařízení exekuce.“ Účinkem tohoto smluvního ustanovení však nemůže být, že by již samotným předložením exekučního titulu či jeho kopie oprávněným došlo k zahájení exekučního řízení. V souladu s § 35 odst. 2 exekučního řádu je exekuční řízení zahájeno dojitím exekučního návrhu soudnímu exekutorovi. Smluvně vyjádřený úmysl oprávněného zahájit exekuční řízení dříve je právně irrelevantní. Z citovaného ustanovení rámcové smlouvy je tak zejména podstatné, že předložení exekučního titulu (či jeho kopie) oprávněným se považuje za žádost o vypracování návrhu na nařízení exekuce. Následující odstavec pak obsahuje závazek soudní exekutorky žádosti vyhovět a návrh sepsat. Sepisování exekučních návrhů představuje právní pomoc oprávněnému ve smyslu § 74 odst. 1 písm. a) exekučního řádu a spadá tedy pod další činnost soudního exekutora podle hlavy VI exekučního řádu bez ohledu na to, zda úkony kárně obviněné „*směřovaly k zahájení a provádění konkrétní exekuce*“, jak píše kárně obviněná ve svém vyjádření.

47. Kárný soud nepřisvědčil ani argumentu kárně obviněné, že k zahájení exekučního řízení došlo v okamžiku vyhotovení exekučního návrhu, který jí byl takto zároveň doručen. Právě s ohledem na smíšenou povahu postavení soudního exekutora (srov. výše odst. 42) je třeba vést zřetelnou hranici mezi úkony prováděnými v rámci další činnosti soudního exekutora a úkony činěnými v rámci exekuční činnosti. Při další činnosti soudní exekutor vystupuje v roli „soukromého podnikatele“, při poskytování právní pomoci v rozsahu vymezeném § 74 odst. 1 písm. a) exekučního řádu je tak svým postavením podobný advokátovi. Naproti tomu při výkonu exekuční činnosti je soudní exekutor nadán veřejnou mocí a jeho úkony se považují za úkony exekučního soudu (§ 28 exekučního řádu). Exekuce bude zahájena teprve tehdy, kdy exekutorovi dojde zpátky exekuční návrh podepsaný oprávněným, který tím stvrdí, že si přeje provedení exekuce. Na okraj je možno poukázat též na to, že i pokud by kárný soud přijal výklad okamžiku zahájení exekučního řízení zastávaný kárně obviněnou, nic by to nezměnilo na závěru, že vstupu do CEO nemohla využít při sepisování exekučních návrhů, protože v té době ještě exekuce nebyla zahájena. Argumentace kárně obviněné, že lustrace v CEO byla provedena v „*bezprostřední souvislosti se zahájením exekučního řízení*“, je proto lichá.

48. Dále měl kárný soud za to, že kárně obviněná sama svým jednáním prokázala, že nepovažovala předmětná exekuční řízení za zahájená. Tato skutečnost vyplývá především z toho, že (minimálně do doby provedení kontroly, tedy téměř rok poté, co oprávněný vyjádřil souhlas s tím, že „věci nebudou dále vedeny“) nepovažovala za nutné řízení skončit, např. usnesením odmítnout nedoplněný exekuční návrh podle § 39 odst. 2 exekučního řádu. Místo toho se v e-mailové korespondenci mezi exekutorskou kandidátkou a oprávněným hovoří o „přeřazení věcí do archivu“ (viz odst. 21 výše). Exekutorská kandidátka sice výslovně hovořila v těchto e-mailech o dalším vedení řízení a oprávněný požádal o zastavení bezvýsledných exekucí. Právě z toho, že k formálnímu skončení řízení nedošlo a spisy byly pouze přeřazeny do archivu, je ale patrné, že kárně obviněná nepovažovala řízení za zahájená. Dotaz exekutorské kandidátky tak směřoval ve skutečnosti k tomu, zda si oprávněný přeje řízení zahájit. Výslovně je tato skutečnost uvedena v e-mailu exekutorské kancipientky oprávněnému ze dne 27. 2. 2014 ve věci vedené pod sp. zn. 036 EX 877/13 (viz odst. 23 výše), ve kterém oprávněného vyzývá, aby poslal zpět podepsaný exekuční návrh, trvá-li na zahájení exekučního řízení.

49. Skutečnost, že sama kárně obviněná nepostupovala tak, jako by považovala předmětná exekuční řízení za zahájená, je patrná i z převádění spisů do spisových řad

aktuálního roku (věc vedená původně pod sp. zn. 036 EX 592/12 byla následně převedena pod sp. zn. 036 EX 875/13; u věci vedené pod sp. zn. 036 EX 877/13 se o možnosti převedení pouze hovořilo v e-mailu exekutorské kancipientky oprávněnému ze dne 27. 2. 2014). Pokud by věc skutečně byla zahájena, zůstala by jí přidělena spisová značka po celou dobu a v souladu s § 33 kancelářského řádu Exekutorské komory České republiky by se další písemnosti vztahující se k těmto věcem zakládaly do již vedených spisů. Nedostaly by novou spisovou značku, jako tomu bylo v případě věci vedené nejdříve pod sp. zn. 036 EX 592/12 a následně pod sp. zn. 036 EX 875/13. Kárně obviněnou provedené převedení do spisové řady následujícího roku tak svědčí spíše o účelovém přidělení spisových značek nezahájeným věcem z důvodu umožnění přístupu do CEO [podle čl. 3 písm. b) stanovského předpisu Prezidia Exekutorské komory České republiky, kterým se stanoví postup soudních exekutorů, příp. pověřených zaměstnanců exekutorských úřadů při plnění úkolů souvisejících se zpracováním osobních údajů vedených v informačním systému centrálního registru evidence obyvatel, jsou soudní exekutoři, popř. jejich pověření zaměstnanci, povinni při vstupu do CEO v rubrice programové aplikace informačního systému označené jako „účel žádosti“ uvést spisovou značku konkrétního exekučního spisu]. Na tomto závěru nemohlo nic změnit ani vysvětlení kárně obviněné, že jednotlivé úkony v předmětných věcech byly činěny se značným časovým odstupem, různými zaměstnanci jejího exekučního úřadu a že překlopením spisových značek do spisové řady následujícího roku sledovala zájem oprávněných.

50. Také podle (nepodepsané) „Smlouvy o poskytování právní pomoci“ datované dnem 27. 2. 2014 založené ve spisu 036 EX 877/13 měla kárně obviněná *„poskytovat oprávněnému právní pomoc ve smyslu § 74 odst. 1 písm. a) [exekučního řádu]“* spočívající ve vypracovávání exekučních návrhů na základě předložených exekučních titulů (viz odst. 22 výše). Smlouva výslovně počítala i s tím, že na základě takto vypracovaného návrhu bude moci být pověřen provedením exekuce i jiný soudní exekutor. Rovněž ve vyjádření ke zjištění kontroly Ministerstva spravedlnosti ze dne 7. 5. 2015 kárně obviněná výslovně uvedla, že sepisování exekučních návrhů pro oprávněného považovala za *„jinou činnost exekutora“* a zároveň přiznala, že lustrace CEO prováděla *„z důvodu správného vypracování návrhu“* (viz odst. 26 výše). Přestože při jednání trvala na tom, že její vyjádření ke kontrole se týkalo obecné praxe, nikoliv konkrétních věcí, které se staly předmětem kárné žaloby, nelze si nevšimnout, že i ve vyjádření ke kontrole hovořila právě o těch řízeních, jichž se týkala zjištění kontroly.

51. Kárný soud uzavřel, že kárně obviněná pochybila, pokud ve věcech jimž přiřadila sp. zn. 036 EX 875/13 a 036 EX 877/13 prováděla v rozporu s § 33a odst. 1 písm. a) exekučního řádu lustrace v CEO, aniž by předmětná exekuční řízení byla zahájena. Již v rozhodnutí čj. 14 Kse 1/2013 – 119 přitom kárný soud zdůřanil, že *„CEO je speciálně chráněným systémem dat obyvatel a vstupovat do ní lze jedině za zákonem stanovených podmínek“*. Uvedené jednání představuje kárné provinění ve smyslu § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu (srov. rozhodnutí kárného soudu čj. 14 Kse 9/2012 – 143 a čj. 14 Kse 1/2013 – 119).

VI. Sankce

pokračování

52. Kárný žalobce navrhl soudu, aby uložil kárně obviněné za spáchání deliktu kárné opatření ve formě pokuty ve výši vlastního uvážení.

53. Při úvaze o druhu a výši sankce soud zohlednil, že ve světle judikatury kárného soudu muselo být kárně obviněné známo, že její jednání představuje kárný delikt. Dále zohlednil i skutečnost, že kárně obviněná se své protiprávní jednání pokoušela zakrýt účelovým zakládáním spisů v rejstříku EX. Ve prospěch kárně obviněné pak soud přihlédl k jejímu vyjádření, že učinila dostatečná opatření k tomu, aby k protiprávnímu jednání do budoucna nedocházelo. Soud zohlednil i to, že kárně obviněná dosud nebyla trestána za žádné kárné provinění.

54. Po zvážení všech rozhodujících kritérií spoluurčujících povahu a závažnost kárného provinění, kárný soud uzavřel, že přiměřeným kárným opatřením v posuzované věci je uložení písemného napomenutí podle § 116 odst. 6 písm. a) exekučního řádu. Kárný soud má za to, že uložené kárné opatření vystihuje všechny okolnosti případu a je přiměřeným a dostatečným opatřením k motivaci kárně obviněné, aby řádně vykonávala funkci soudní exekutorky.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2016

JUDr. Jan Passer
předseda kárného senátu